

Από το Συναξάρι - Άγιος Μεγαλομάρτυς Χριστοφόρος

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 9 Μαΐου, 2021

9 Μαΐου

Κατά τον τέταρτο χρόνο της βασιλείας του αυτοκράτορα Δεκίου (περί το 251), έφθασαν στρατιώτες σε μια πόλη της Ανατολής και υπέβαλαν όσους χριστιανούς βρήκαν σε βασανιστήρια. Ζούσε τότε ένας νέος μισθοφόρος, ονόματι Ρέπροβος, ο οποίος καταγόταν από μια άγρια και βαρβαρική φυλή· αναφέρεται δε στην αγιολογική παράδοση πως είχε γιγάντιο ανάστημα, πρωτοφανή σωματική δύναμη, ακατανίκητη ορμή, αλλά ωστόσο ήταν απερίγραπτα άσχημος στη μορφή. Γι' αυτό και ερμηνεύοντας αυστηρά κατά γράμμα το όνομα της φυλής στην οποία ανήκε ο Ρέπροβος και η οποία ονομαζόταν «Κυνοκέφαλοι» ή «Κυνοπρόσωποι», ορισμένοι όψιμοι αγιογράφοι απέδωσαν, αδίκως, τη μορφή του αγίου με κεφάλι σκύλου. Αυτός λοιπόν ο γίγαντας μισθοφόρος κυριεύθηκε τότε από συμπόνια μπροστά στο θέαμα των άδικων βασανισμών των χριστιανών. Αδυνατούσε, όμως, να επικοινωνήσει στη γλώσσα τους· έτσι έπεσε στα γόνατα και, κινούμενος από την έμφυτη ορμή των οικτιρμών της αγαθής του φύσεως, απηύθυνε διάπυρη προσευχή προς τον Θεό. Άγγελος Κυρίου εμφανίσθηκε τότε, άγγιξε τα χείλη του και του μετέδωσε τη γνώση της γλώσσας των Ρωμαίων. Φοβερά αλλοιωμένος και έμπλεος τόλμης από την ουράνια αυτή εμφάνιση και επίσκεψη του Αγγέλου, ο Ρέπροβος επέστρεψε στην πόλη και έλεγξε σφοδρά τους διώκτες, ομολογώντας ταυτόχρονα την Πίστη του στον Χριστό. Κάποιος Βαχθίος όρμησε πάνω του για να τον κτυπήσει στο πρόσωπο. Ο θεόρατος γίγαντας δεν αντιστάθηκε, μονάχα γύρισε και του είπε με πραότητα: «Δέχομαι τα κτυπήματά σου υπακούοντας στην εντολή του Χριστού, γιατί αν άφηνα να ξεσπάσει ο θυμός μου, ολόκληρη η διεφθαρμένη αυτοκρατορία σας δεν θα ήταν ικανή να με σταματήσει».

Μαθαίνοντας το γεγονός ο αυτοκράτορας, έστειλε δύναμη διακοσίων στρατιωτών για να συλλάβουν τον στασιαστή. Αφού τον αναζήτησαν για πολύ, τον βρήκαν τη στιγμή που προσευχόταν μπροστά σε μία εκκλησία, ενώ το ραβδί του που είχε καρφώσει στη γη είχε αρχίσει θαυματουργικά να βλασταίνει. Ο άγιος τούς ζήτησε να του δώσουν λίγο χρόνο, ώστε να προφθάσει να λάβει το άγιο Βάπτισμα· και, για να τους αποδείξει την εύνοια που είχε αποκτήσει παρά Θεού, πολλαπλασίασε τις προμήθειες των στρατιωτών, οι οποίοι παρευθής πίστεψαν στον Χριστό. Μετέβησαν τότε μαζί στην Αντιόχεια, όπου βαπτίσθηκαν από τον άγιο Βαβύλα [4 Σεπτ.] και ο

Ρέπροβος έλαβε από άγιο ιερομάρτυρα το όνομα Χριστοφόρος (*).

Όταν ο άγιος παρουσιάστηκε ενώπιον του αυτοκράτορα, αυτός τρομαγμένος από την τρομερή και αποκρουστική του όψη σωριάστηκε χάρω λιπόθυμος. Ανακτώντας κατόπιν την αυτοκυριαρχία του, προσπάθησε επίμονα να τον μεταστρέψει. Μη τολμώντας να προκαλέσει τον γίγαντα με απειλές, διέταξε να στείλουν δύο πόρνες, την Καλλινίκη και την Ακυλίνα, με εντολή να χρησιμοποιήσουν όλα τα θέλγητρά τους, ώστε να παρασύρουν τον Χριστοφόρο στην πορνεία και από 'κει στη λατρεία των ειδώλων. Συνέβη, όμως, το ακριβώς αντίθετο. Ο Χριστοφόρος μετέστρεψε τις δύο γυναίκες, δείχνοντας σε αυτές ότι καμιά ηδονή και καμιά ηδυπάθεια δεν μπορεί να συγκριθεί με την ένθεη δύναμη της αιώνιας ζωής. Εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους και ο άγιος μεσίτευσε γι' αυτές στον Χριστό. Την επαύριο παρουσιάστηκαν στον αυτοκράτορα ομολογώντας την πίστη τους. Έξαλλος ο Δέκιος, διέταξε να τις κρεμάσουν από τα μαλλιά με μια βαριά πέτρα δεμένη στα πόδια τους. Η Ακυλίνα υπέκυψε στο μαρτύριο την 1η Απριλίου. Την επαύριο η Καλλινίκη υποκρίθηκε ότι ενέδωσε και ζήτησε να την οδηγήσουν στον ναό των ειδώλων. Αφού της υπέδειξαν το άγαλμα του Διός, εκείνη έδωσε σ' αυτό τη ζώνη της και βάζοντας όλη τη δύναμή της το ανέτρεψε και στη συνέχεια έκανε το ίδιο και στα αγάλματα του Ηρακλή και του Απόλλωνα. Συνελήφθη αμέσως από τους ειδωλολάτρες, σουβλίσθηκε από τα πόδια ως τους ώμους και παρέδωσε τη ψυχή της, εναποθέτοντας την εμπιστοσύνη της στις προσευχές του Χριστοφόρου.

Πέντε ημέρες αργότερα, στρέφοντας την οργή του στους στρατιώτες που είχαν μεταστραφεί από τον Χριστοφόρο, ο τύραννος διέταξε να τους αποκεφαλίσουν και να κάψουν τα σώματά τους έξω από την πόλη. Τα σώματα, ωστόσο, παρέμειναν άφθορα και οι χριστιανοί ήλθαν να τα ενταφιάσουν με τιμή.

Ο Δέκιος κατόπιν έδωσε εντολή να εγκλείσουν τον άγιο σε ένα χάλκινο κέλυφος που είχε τέσσερις οπές, το οποίο τοποθέτησαν πάνω σε πυρωμένα κάρβουνα. Αλλά ο Χριστοφόρος φυλάχθηκε αβλαβής και μπροστά στο θέαμα αυτό περισσότεροι από χίλιοι παρευρισκόμενοι ειδωλολάτρες αναφώνησαν: «Μέγας ο Θεός των χριστιανών!». Κατόπιν, έπεσαν άπαντες στα πόδια του λέγοντας: «Δικαίως ονομάζεσαι Χριστοφόρος, γιατί πράγματι φέρεις τον Χριστό στην καρδιά σου και τα μαρτύρια των τυράννων είναι ένα τίποτε για σένα!». Μέσα από το κέλυφος ο άγιος τούς δίδαξε τις αρχές της χριστιανικής Πίστewος και τους αποκάλυψε ότι έβλεπε σε όραμα έναν Άνδρα υψηλό και μεγαλοπρεπή που έλαμπε τόσο, ώστε να κρύβει και αυτόν ακόμη τον ήλιο, φέροντας στο κεφάλι Του στέφανο, ενώ γύρω Του μυριάδες πυρίμορφοι στρατιώτες συνέτριβαν τάγματα μαύρων δαιμόνων που έπεφταν κατεπάνω τους. Μαθαίνοντας έτσι τη νίκη του Χριστού επί όλων των ενεργημάτων του πονηρού, οι νεοφώτιστοι απελευθέρωσαν τον άγιο. Την άλλη ημέρα όμως ο αυτοκράτορας, φοβούμενος στάση, επωφελήθηκε από μια ειδωλολατρική εορτή για να εκτελέσει όσους είχαν δηλώσει ότι ήταν χριστιανοί και μαθητές του Χριστοφόρου.

Διέταξε στη συνέχεια να δέσουν με αλυσίδα τον Χριστοφόρο σε μια μυλόπετρα και να τον ρίξουν σε πηγάδι. Άγγελος Κυρίου όμως, ήλθε να τον απελευθερώσει από εκεί. Τότε του φόρεσαν ορειχάλκινο, πυρωμένο φόρεμα, αλλά ο γενναίος μάρτυς παρέμεινε απαθής στον πόνο. Τέλος, εξαντλώντας όλα τα μηχανεύματα της απάνθρωπης βούλησής του, ο τύραννος διέταξε να τον αποκεφαλίσουν στις 9 Μαΐου.

Λίγο αργότερα, ο επίσκοπος Ατταλείας εξαγόρασε το σκήνωμα του αγίου Μάρτυρος και το μετέφερε στην πόλη, της οποίας ο Χριστοφόρος έγινε προστάτης κατά πάσης ακρασίας και συμφοράς.

(*) Αναπτύσσοντας την ετυμολογία του αγίου μάρτυρος Χριστοφόρου η «Χρυσή Ιστορία» (13ος αι.), ιστορεί ότι τη στιγμή που ο πολυδύναμος γίγαντας περνούσε ένα ποτάμι συνάντησε ένα παιδί που του ζήτησε να το περάσει αντίπερα. Όσο προχωρούσε όμως μέσα στα νερά του ποταμού, τόσο περισσότερο βαρύ και ασήκωτο γινόταν το παιδί, μέχρι που, άγνωστο πώς, κατέληξε σταδιακά να ζυγίζει περισσότερο και από το σύμπαν ολόκληρο! Στον αδύναμο πια γίγαντα, μα και κατάπληκτο Χριστοφόρο, αποκαλύφθηκε τότε ότι τούτο το παράδοξο παιδί ήταν ο Ιησούς Χριστός, ο Δημιουργός και Συνοχεύς του κόσμου. Η εκδοχή αυτή, μαζί με την τιμή του αγίου που διαδόθηκε ευρύτητα στον χριστιανικό κόσμο, δικαίως κατέστησε τον άγιο Χριστοφόρο προστάτη των οδηγών, των ταξιδιωτών και προσκυνητών.

[Περομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου: «Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας». Τόμ. 9ος (Μάιος), σελ. 111-115. Διασκευή εκ του Γαλλικού: Ξενοφών Κομνηνός. Θεώρηση κειμένου: Γαβριήλ Νικολάου Πεντζίκης. Εκδόσεις «Ίνδικτος». Αθήναι 2007]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: toeilhtarion.blogspot.com, Επιμέλεια ανάρτησης: π. Δαμιανός)